

Posudek na diplomovou práci:

**Marie Hlouchová, *Sluneční kult v době Staré říše*
(Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta,
Český egyptologický ústav, studijní obor egyptologie
Praha 2012)**

Předložená práce v rozsahu 166 stran a 12 příloh se zabývá tématem úzce propojeným problematikou řešenou na Českém egyptologickém ústav FF UK, problematikou slunečního kultu ve 3. tisíciletí př. Kr. Je samozřejmé, že takto široce rozkročeným okruhem otázek bylo nutné vymezit, což autorka práce provedla v úvodní kapitole, zároveň si vytýčila hlavní úkoly. Kromě toho do této části zařadila diskusi k již existující egyptologické literatuře, která se k tématu práce pojí, s vyhodnocením bádání se pak setkáváme i v úvodu každého většího tématu.

V druhé kapitole se Marie Hlouchová zabývá především charakteristikou slunečního kultu, jeho hlavních projevů a to jak v písemné, tak i ikonografické podobě. V krátkosti popisuje i héliopolskou kosmogonii. Tato kapitole je jakýmsi úvodem ke třetí a čtvrté kapitole. Autorka správně vyčlenila do třetí kapitoly problematiku počátků slunečního kultu – tedy v období pravěku, Předdynastické a Archaické doby, protože v tomto období se formovaly nejen základy samotné staroegyptské civilizace, ale i slunečního kultu. Ten byl přímo propojen s královskou ideologií, proto se kolegyně Hlouchová toto propojení pro dobu Staré říše rozhodla diskutovat v samostatné, čtvrté kapitole. Autorka téma zpracovala z chronologického hlediska.

Stěžejní částí je 5. a 6. kapitola, kde se autorce podařilo shromáždit velké množství informací o slunečním kultu, a to v jeho jednotlivých projevech a především v epigrafickém a archeologickém materiálu. Pátá kapitola nejdříve představuje základní písemné prameny k tomuto tématu – Palermskou desku, abúsírské chrámové archivy, Texty pyramid a další epigrafický materiál, dále zhodnocuje tituly spojené se slunečním kultem i osobní jména, v nichž se vyskytuje především jméno boha Rea. Autorka v rámci přípravy této kapitoly používala i statistické metody.

V šesté kapitole je zpracována problematika archeologických dokladů slunečního kultu. Autorka diskutuje situaci v hlavních náboženských centrech spojených s uctíváním Slunce v době Staré říše. Posléze zabývá odkazy slunečního náboženství v pyramidových komplexech. Další podstatnou částí je představení problematiky chrámových staveb solárního charakteru – chrámu Sfingy a slunečních chrámů. K nim autorka přináší bohatou diskusi, především co se týče jednotlivých dokladů ať už archeologického nebo epigrafického materiálu.

Práci doplňují přehledná tabulky zpracovávající odkazy na sluneční kult, resp. jméno

slunečního boha, v epigrafickém materiálu. Jednotlivé odkazy jsou přitom rozděleny podle kategorií, které pak autorka diskutuje ve vlastním textu své diplomové práce.

V závěrečné, sedmé, kapitole Marie Hlouchová shrnuje diskutovanou problematiku a zamýšlí se nad slunečním kultem především z diachronického hlediska.

Kromě závěrečné kapitoly diplomová práce obsahuje i rozsáhlou bibliografii a bohatou ilustrační přílohu, doplněnou o grafy vzniklé na základě vlastních statistických dat.

Autorka si s velmi širokou problematikou poradila velmi dobře. Při přípravě práce je prošla a zpracovala velké množství literatury. Pozitivně hodnotím také statistické zpracování vybraných kategorií dokladů slunečního kultu. Doporučuji, aby autorka v práci na tomto tématu pokračovala – zajímavé by jistě bylo prostudovat problematiku slunečních aspektů božstev, která nejsou v práci významněji zastoupena, např. Hora atp.

Předložená práce vyhovuje nárokům kladeným na diplomovou práci a jsem potěšen, že mohu navrhnout hodnocení předložené práce jako **v ý b o r n ě**.

V Praze, 24. května 2012

Doc. Jaromír Krejčí, Ph.D.